СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LVI. Ч. 41. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ПЯТНИЦЯ, 20 ЛЮТОГО 1948 No. 41. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, FEBRURY 20, 1948 VOL. LVI.

ТРИ ЦЕНТИ в злуч. держ. америки ПЯТЬ ЦЕНТІВ закордоном Тел. „Свобода": BErgen 4-0237. 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS IN THE U. S. of AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

ЖІНКИ ЗА РЕВОЛЮЦІЮ В ДОМАШНЬОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Вашингтон, 18 лютого. — Дві промови, виголошені на конференції Жіночого Бюра, виказують напрям, в якому йде думка теперішніх домашніх хазяйок. Вони обстоювали переведення домашньої революції, яка є рівнозначною з промисловою революцією. Д-р Ордвей Тід, предсідник Нюйорської Ради Вищої Освіти ствердив, що жінки найбільше терплять психічно й економічно тому, що притримуються перестарілих взірців праці. Він поставив сім точок до переведення відповідної реформи.

Гейзел Кирк, економістка з університету Шікаго, доводила, що, не зважаючи на модерні винаходи, жінка ще мусить працювати найменше 46 годин на тиждень, а є випадки, коли ця праця доходить до 80 годин. У дискусії виявлено негодування, щоб домашне життя було єдиною ділянкою американського господарства, в якій майже не зроблено поступу. „Що за рація, щоб 10 мільйонів жінок було зайнятих печенням 10 мільйонів бараболь, коли, напр. на літаки постачають гарячі страви, зварені і приготувані?" — оце завзятий аргумент на конференції.

ЖІНОЧИЙ КОРПУС ОБОРОНИ

Вашингтон. — Провідники воєнних установ з часів другої світової війни підносили з великим признанням ролю жінок при обороні краю в минулій війні і домагалися, щоб конгрес створив постійний жіночий корпус для оборони. Найбільше часу присвятив для обговорення цієї справи секретар оборони Джеймс Форестал, як свідок перед підкомісією Для Збройної Служби в палаті репрезентантів. Він вийшов з проєктом зорганізування жіночгоо корпусу на такий лад, щоб можна ними доповнити недостачу мужчин в збройній силі. Його підтримав бувший голова ген. штабу Двайт Д. Айзенгавер.

СЕНАТ ОБТЯВ ДВА З ПОЛОВИНОЮ БІЛЬЙОНА З БЮДЖЕТУ

Вашингтон, 18 лютого. — Сенат прийняв резолюцію з домаганням, щоб в скарбовім бюджеті на 1948-49 рік обтяти видатки в сумі $2.5 більйона. Це значить, що найближчий бюджет мав би виносити $37.2 більйони замість $39.7. В резолюції сказано, щоб на сплату прилюдних довгів не призначувати менше ніж $2.6 більйонів. Сенатори Демократичної партії не виголошували перед голосуванням завзятих промов, як це було минулого року, а з цього дехто витягає заключення, що уряд не буде вести боротьби проти бюджетової знижки.

ВИСНОВКИ ДЕМОКРАТІВ З ВИБОРІВ У БРОНКСІ

Вашингтон. — Провід Демократичної партії критично розбирає вислід доповняючих виборів у Бронксі, на передмісті Ню Йорку, де їхня партія потерпіла велику поразку в користь комуністичного прихильника, який кандидував з рамени Американської Партії Праці, за підтримкою Генрія Волеса. Предсідник Краєвого Комітету Демократичної Партії, сен. Дж. Гаверд Мек Грат, оприлюдив з цієї нагоди коротку заяву і в ній приписав поразку нечисленній появі виборців до голосування у протилежності до солідарности всіх комунізуючих елементів. Він каже, що це лекція для демократів, як треба переводити передвиборчу кампанію й організацію. Інші голоси вказують, що слаба організація демократів у Ню Йорку є признакою їхньої слабости в цілому стейті.

АМЕРИКАНСЬКЕ ВУГІЛЛЯ НА 250 РОКІВ

Ню Йорк. — Всупереч прийнятому розумінні, що Америка має вугілля на 3-4 тисячі літ, Американський Інститут Шахтарства і Металургії доводить, що ці припаси вистарчать лише на 250 років. Про це говорено на зїзді Інституту в готелі Пенсилвенія. Андрій Б. Криктон, гірничий інженер з Джанставн, у Пенсилвенії, виказував, що Злучені Держави можуть незабаром опинитися в положенні, що їм забракне вугілля.

ЖІНКА-КОМУНІСТКА АРЕШТОВАНА ДЛЯ ДЕПОРТАЦІЇ

Ню Йорк. — Вітріс Сіскінс Джансон, яка вживала досі 6 різнородних імен, попала під арешт для депортації за комуністичну діяльність, як негромадянка Америки. Вона до недавна була управителькою кольпортажі комуністичного журналу „Ню Масес", який недавно припинено. Її випустили за запорукою $1,000 доки не буде переслухання. Їй закидають, що вона відбула курс большевицької пропаганди в Москві, опісля приїхала до Америки і стала учителькою комуністичної Робітничої Школи в Шікаго і директоркою виховного департаменту Комуністичної партії між роками 1930-1939. Вона походить з Польщі і не старалася за право громадянства. — Є вже 25 арешт визначних комуністичних провідників, призначених для депортації.

СОЧКИ ЦАЙСА ПРИДАЛИСЯ АРМІЇ

Форт Монмавт, у стейті Ню Джерзі. — Збірка німецьких фотографічних сочок Цайса, вартости мільйона долярів, поставила сиґналовий корпус американської армії цілі роки на переді інших таких корпусів, як це виявила команда цього корпусу. Сочки забрала Перша Армія з Єні, у Німеччині, при покінченні війни і тепер вони є предметом фахових студій в тутешньому сиґналовому центрі. Проти забрання цих сочок протестувала російська команда, одначе Америка обіцяла заплатити відшкодування. В збірці є всі моделі Цайса від самого початку існування цеї славної установи. Вона тепер находиться під Совєтами.

Президент за $570 мільйонів допомоги для Китаю

Вашингтон, 18. лютого. — Президент Труман звернувся у спеціяльнім посланні до конґресу за призначення $570,000,000 на допомогу Китаєві, щоб „рятувати цю країну від швидкого економічного розкладу". З цієї суми $510,000,000 мало б піти на закупно життєвих продуктів, а $60,000,000 на проєкти для відбудови країни, головно для транспорту й електрифікації промислу. Для озброєння не жадає президент нічого. Щоб домагання президента перейшло правну процедуру, департамент стейту вислав конгресові начерк законопроєкту для допомоги, а палатна комісія закордонних справ ухвалила почати переслухання знавців в цій справі вже в найближчу пятницю. Знавці китайських відносин висловлюють невдоволення з президентського домагання тому, що він обмежився лише на цивільну допомогу з виключенням мілітарної.

СТАН ХАРЧІВ У СВІТІ ПОПРАВЛЯЄТЬСЯ.

Вашингтон. — Бюро Чужинних Хліборобських Віносин при департаменті рільництва виказує, що на рік 1948—49 можна надіятися поправи в продукції хліборобських продуктів на стільки, щоб можна хоч трохи лекше дихнути перший раз після другої війни. Увагу звертає на себе Совєтська Росія своєю збільшеною продукцією, яка одначе використується на експорт закордон, а не на поправу харчових відносин унутрі країни. Для совєтських сателітів і інших про-совєтських околиць призначено вивезти з теперішніх припасів 2,637,000 тон збіжжя.

АРГЕНТИНА ПРОТИ ЕВРОПЕЙЦІВ В АНТАРКТИДІ

Буенос Айрес, 18. лютого. — Аргентина повідомила Европу сьогодні, що вона не признає існування европейських колоній або посілостей в околиці південного бігуна — Антарктиди. Цю заяву оприлюднив технічний підсекретар закордонних справ Луїс Г. Іріґоєн, саме тоді, коли воєнні кораблі Аргентини, Чіле і Великої Британії поїхали з поспіхом на води Антарктиди в околиці пригірка Кейп Горн.

З Сантяґо, в Чіле, наспіли вісті, що президент Ґабріель Ґонзалес Віделя формально оснував другу мілітарну базу республики Чіле в Антарктиді всупереч брит. протестам. База приміщена на півострові Палмера, який чілійці називають Краєм О'Гіґінса.

РИЛЬСЬКИЙ І ЯНОВСЬКИЙ НА СИБІРІ?

Лондон. (УБІ). — Англійська газета „Ексчейндж" довідується, що відомі українські письменники Максим Рильський і Юрій Яновський були заслані большевиками на Сибір. Їм обом закидується „націоналізм" та „низькопоклонство західній культурі". Рильський ще донедавна був у великих ласках Кремля, а його „Пісня про Сталіна" стала другим совєтським гимном. Яновський вже знав дорогу на Сибір раніше.

УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА В ЛОС АНДЖЕЛЕС, У КАЛІФОРНІЇ.

Лос Анджелес, Каліфорнія. — Гурток тутешніх українців католиків закупив коштом $18,000 дім від литовської катол. громади для приміщення в ньому своєї церкви, залі на зібрання, парафіяльної канцелярії й мешкання для священика і призначив день на одворення церкви. У проводі цеї акції стоять громадяни: В. Вуйціцький, В. Годяк, Е. Стефура, Конасевич й Осипів. Парохом є о. Роман Лободич.

АМЕРИКАНСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ ПРОДАНИЙ АРАБАМ.

Вашингтон. — Корабель, при допомозі якого переводять висадку війська на сушу, закупили араби в Лонґ Біч, у Каліфорнії і він готовий відплисти до Середнього Сходу впродовж найближчої доби. З нього забрали воєнний виряд, який складався з гармат. Під час його перебірки були спроби саботажу. Про це довідується Карл Левін, кореспондент Н. Й. Геральд Трибюн.

СОВЄТСЬКІ САТЕЛІТИ ПРОТИ АМЕРИКАНСЬКО-БРИТАНСЬКОЇ ПОЛІТИКИ В НІМЕЧЧИНІ

Прага, 18. лютого. — Сьогодні тут закінчилася конференція міністрів закордонних справ Польщі, Чехословаччини і Югославії, у висліді якої видано декларацію проти американсько-британської політики в західній Німеччині. В декларації повоторюється ті самі закиди, що їх вже багато разів і при кожній нагоді видвигав совєтський уряд, закидуючи Америці і Британії, що вони порушують постанови договорів в Алті і Потсдамі та створюють в західній Німеччині новий воєнний потенціял та нову загрозу для миру і безпеки.

АМЕРИКА ДАЛА 16 КРАЇНАМ БЛИЗЬКО 5 БІЛЬЙОНІВ ДОПОМОГИ В МИНУЛОМУ РОЦІ.

Вашинґтон. — Злучені Держави вислали в 1947 р. продуктів вартости $4,840,100,000 до 16 країн, обнятих Пляном Маршала, як це оприлюднює Цензусове Бюро. Цей експорт становить одну третину загального американського товарового експорту в минулому році. Крім цього дістала Росія й інші країни, не обняті Пляном Маршала, американських продуктів вартости $375,700,000. Коли йде про імпорт, то найбільша частина його походила з країн Півд. Америки.

Британія невтральна в справі міжнародної армії для Палестини

АРАБИ МАЮТЬ НАЙБІЛЬШІ ЖАЛІ ДО АМЕРИКИ.

Лейк Соксес, Н. Й., 18. лютого. — Британський міністер колоній і представник в Протекторній Раді О.Д., Артур Кріч Джонс, заявив сьогодні на пресовій конференції, що Велика Британія вважає, що для переведення рішення Генеральної Асамблеї ОД щодо поділу Палестини буде необхідна міжнародна збройна сила. Він в дальшому заявив, що Британія не буде голосувати проти такої сили, але не виявив теж, чи буде голосувати за нею. В кожному разі Британія не думає перебирати в цій справі ініціятиви. З Вашинґтону повідомили, що американський уряд вже вніс в цій справі відповідне рішення, але воно докищо залишається урядовою тайною. Арабський представник в Протекторатній Раді виявив найбільше жалю до Злучених Держав Америки, закидуючи їм, що це власне вони ведуть цілу акцію за поділом Палестини.

ҐРОМИКО ОБВИНУВАЧУЄ О.Д. В ОБМАНІ ІНДОНЕЗІЇ.

Лейк Соксес, Н. Й., 18. лютого. — Совєтський представник в Раді Безпеки О.Д., А. Ґромико, виголосив сьогодні довгу промову на тему посередництва О.Д. в голандсько-індонезькому спорі. Ціле це посередництво — твердив Ґромико — не було нічим іншим тільки великим обманом індонезійського народу та призначене на здушення індонезького визвольного руху в користь колоніяльних інтересів. Америці Ґромико закидував, що вона „проливає крокодилячі сльози" над долею індонезійців, а на ділі допомагає колоніяльним інтересам Голандії.

БРАЗИЛІЯ ПІДДЕРЖУЄ ПЛЯН МАРШАЛА.

Лейк Соксес, 18. лютого. — В Економічній і Соціяльній Раді О.Д. сьогодні виголошено цілий ряд промов, підкреслюючи велику вартість та значення Пляну Маршала для відбудови Европи. Окрему увагу звертав виступ представника Бразилії, який надає Плянові Маршала рішального значення не тільки для Европи, але й для цілого світу.

СПРАВА КОРЕЇ БУДЕ ПЕРЕДАНА МАЛІЙ АСАМБЛЕЇ.

Лейк Соксес, Н. Й., 19. лютого. — Совєтсько-американські противорічності в Кореї та справа самої Кореї є сьогодні на порядку нарад створеної на останній сесії Загального Зібрання О.Д. Малої Асамблеї.

В ІРАКУ НАЙШЛИ СЛІДИ ПЕРШОЇ ЦИВІЛІЗАЦІЇ.

Баґдад, Ірак, 18. лютого. — Сьогодні департамент старовини тут повідомив про знахідку слідів правдоподібно найстаршої людської цивілізації. Їх знайдено в південній частини країни біля Ур недалеко ріки Ефрату, що є 135 миль на південь від біблійного Вавилону. В Урі жив біблійний Авраам. Знайдені сліди цивілізації є старші від т. зв. Алюбейдської цивілізації, що припадає на приблизно 4,000 років перед Христом.

КОСТЕЛЛЬО ВИБРАНИЙ ПРЕМІЄРОМ ІРЛЯНДІЇ

КІНЕЦЬ 16-РІЧНОЇ ВЛАДИ ДЕ ВАЛЕРИ; ЗАПОВІДЖЕНО КОАЛІЦІЙНИЙ УРЯД

Дублін, Ірляндія, 18 лютого. Нововибраний ірляндський парлямент сьогодні ввечорі більшістю 75 голосів проти 68 вибрав дублінського адвоката і колишнього генерального судю Джана А. Кастелльо премієром країни. Тим самим закінчено 16-річну владу премієра Імона де Валери. Кастелльо був піддержаний послами шістьох партій, представники яких тепер теж ввійдуть в склад нового уряду. Після поразки де Валери один з послів, що під час виборів дістав найбільшу кількість голосів, крикнув з радости: „Дякую Тобі Боже, що дозволив мені дожити цего дня". Проте, в кінцевих промовах видвигалося патріотичні заслуги де Валери, що тепер, подібно як Чорчил в Англії, перебирає ролю провідника опозиції.

ЧЕСЬКІ КОМУНІСТИ ЗАПОВІДАЮТЬ „АКЦІЮ"

Прага, Чехословаччина, 18 лютого. Чехословацька комуністична партія проголосила сьогодні маніфест, в якому заповідає, що „для спасіння республики" мусять бути пороблені відповідні заходи і тому закликає всіх своїх членів та прихильників, щоби були готові до акції. Маніфест ще тільки збільшив вже і без того до краю напружене положення в країні, викликане головно останнім рішенням комуністичного уряду щодо практичної переміни поліційних сил в інструмент комуністичної партії.

БРИТАНСЬКІ ЛІКАРІ ПРОТИ УРЯДОВОГО „АКТУ СЛУЖБИ ЗДОРОВЯ"

Лондон, 18 лютого. Британський парлямент прийняв недавно внесений міністром здоровя законопроєкт, т. зв. Акт Служби Здоровя, про безплатне лікування хворих. Переведена в цілій країні анкета між лікарями сьогодні виявила, що 86% лікарів є проти того акту, що мав увійти в життя 5 липня. Вони не заповідають страйку, але заявляють, що будуть і в майбутньому брати винагороду за свої лікарські послуги а безплатно лікуватимуть тільки тих, хто не може заплатити.

26 ЛЮТОГО БУДЕ ІМЕНОВАНА РЕҐЕНЦІЙНА РАДА ЕСПАНІЇ

Мадрид, 19 лютого. Після прийняття всенародним плебісцитом т.зв. закону про наслідство на пості голови уряду в Еспанії, на 26 лютого заповіджено іменування Реґенційної Ради, що мала б правити країною після смерти або резиґнації ген. Франка та вибрати тоді короля, або реґента країни.

БЕЛЬГІЙСЬКИЙ УРЯД ДІСТАВ ЗАЯВУ ДОВІРЯ

Брюсель, 18 лютого. Останні заходи бельгійського уряду премієра Спаака в боротьбі проти організованих комуністами страйків були викликали напружене положення в країні, що заставило уряд домагатися від парляменту заяви довіря. Сьогодні парлямент цю заяву ухвалив більшістю 146 голосів проти 18.

ТРИ КОНФЕРЕНЦІЇ В СПРАВІ ПЛЯНУ МАРШАЛА

Лондон, 18 лютого. Конгрес професійних спілок Британії сьогодні повідомив, що на час від 8 до 10 березня буде скликана до Лондону конференція представників робітничих організацій усіх 16 західно-европейських країн, охоплених Пляном Маршала, що й буде предметом нарад. В тій самій справі відбудеться 21 і 22 березня теж в Лондоні конференція Соціялістичних партій західно-европейських країн, а з кінцем березня відбудеться окрема господарська конференція в Парижі.

БРИТАНСЬКІ РОБІТНИКИ ПІДДЕРЖУЮТЬ БОРОТЬБУ ПРОТИ ІНФЛЯЦІЇ

Лондон, 18 лютого. Зорганізоване робітництво Великої Британії прийняло сьогодні пропозицію свого спеціяльного комітету та погодилося піддержати уряд в боротьбі проти інфляції. Робітники погоджуються на „замороження" платні та зрікаються дальших домагань на підвишку, але за передумову цего ставляють домагання, щоби уряд подбав теж про зменшення коштів прожитку.

СКРІПЛЕННЯ ФРАНЦУЗЬКОЇ ПОЛІЦІЇ І АРМІЇ У ВІДПОВІДЬ НА КОМУНІСТИЧНІ ПОГРОЗИ

Париж, 19 лютого. У відповідь на нові погрози французьких большевиків уряд поробив драстичні заходи на скріплення французької поліції і армії. Насамперед переведено не бувалу ще досі централізацію поліції й уряд рівночасно наперед покликав до військової служби нові річники. Міністер внутрішніх справ сьогодні на пресовій конференції заявив, що ще немає познак безпосередньої комуністичної загрози, проте уряд не думає дожидати аж до останньої хвилини зі своїми заходами осторожности.

МОСКВА ЗАВЕРШИЛА СІТКУ ДОГОВОРІВ ЗІ СВОЇМИ САТЕЛІТАМИ

Лондон, 19 лютого. Московське радіо вчора повідомило про підписання в Москві 20-річного „договору приязні і взаємної допомоги" між Совєтським Союзом і його мадярським сателітом. Цим самим Москва завершила сітку договорів, якими обмотала своїх сателітів від Балтійського до Чорного моря.

ПІДПИСАНО СОВЄТСЬКО-БЕЛЬГІЙСЬКИЙ ДОГОВІР

Брюсель, 19 лютого. Сьогодні тут повідомлено, що вчора в Москві підписано бельгійсько-совєтський торговельний договір. Бельгія діставатиме від большевиків сирівці, головно металеві, а в заміну даватиме металюргічні вироби.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодиноке число три центи.		Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Ситі і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
Число з понеділка (з англійською Частиною):		Monday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346. JERSEY CITY 3. N. J.

ПЕРЕМОГА КАНДИДАТА ТРЕТЬОЇ ПАРТІЇ

Генрі Волес, лідер Американської Партії Праці, тріюмфує, бо в 24-тім дистрикті в Ню Йорку (Бронкс) переміг у спеціяльних конгресових виборах Ліо Айзаксон, його кандидат, проти Карла Пропера, кандидата Демократичної партії.

У звичайних часах такий вибір не мав би ніякого значення і ніхто не звернув би на це більшої уваги поза Ню Йорком, згл. Бронксом. Хіба відзначили б, що не добре, що комуністи матимуть в конгресі тепер крім Віта Маркантонія ще одного поплечника, бо Айзаксон був кандидатом комуністичного „Дейлі Воркер" та взагалі комуністів. Та що значать два голоси на сотки інших в конгресі! До того Айзаксон вибраний на короткий час, бо тільки до листопада, коли то буде мусіти знов ставати до виборів.

Так воно виглядає на перший погляд, але на ділі так не є уже тому, що про цей вибір широко розписуються. Значить, що тут мається до діла не зі звичайним вибором конгресмена, але з чимсь куди важнішим. Що воно так є, можна завважити хоч би по тім, що кандидата Демократичної партії, Карла Пропера, який програв, гаряче попирала п-ні Елінор Рузвелт, бувша велика приятелька Генрі Волеса, якого кандидат, Ліо Айзаксон, виграв, представляючи себе (як це робить теж і Волес) сторонником „демократичного лібералізму Рузвелта" і послідовним речником ідеалів бувшого президента. Вибір Айзаксона вказує, що Демократична партія тратить тепер голоси тих лівих, яких Рузвелт був притягнув до неї та які були їй потрібні, щоб перемагати при виборах. Ці голоси (комуністів і крайніх лівих) збирає тепер Волес від імені „Третьої Партії".

Вибори в Бронкс, заповідав Волес, будуть доказом, що його сторонники це велика сила. Тому, що кандидат Волеса дійсно переміг та ще в окрузі, де досі була виключним босом Демократична партія (лідер: відомий Едвард Ж. Флин), заключають, що хоч сам Волес не має при президіяльних виборах ніяких виглядів, то таки заважить на тому, що Демократична партія та її президентський кандидат, Гері Труман, певно програють.

Як воно буде в листопаді, коли відбудуться вибори, ще певно не знати. Айзаксон був вибраний в окрузі, де переважають між голосуючими жиди-сіоністи, які невдоволені з вашингтонської політики в справі Палестини, а теж нігри з Порто Ріко, які мають свої причини до негодування. Це Волес та його сторонники-комуністи добре використали. Одначе так є, що половина тих, які голосували при попередніх виборах, не взяли тим разом участи в голосуванні й це, можливо, заважило на виборі Айзаксона. Тому вибори в листопаді можуть перекреслити цілковито надії Волеса та його Третьої Партії, але можуть і потвердити його сподівання. Подібне може статись і деінде. З цього заключення, що таки не можна легковажити собі акції Волеса, яку попирають з усієї сили комуністи і комунізуючі. Ця акція є звернена проти Доктрини Трумана і Пляну Маршала, які, як голосить Третя Партія, „ведуть до війни". Це є акція за згоду з Кремлем за всяку ціну і з цього боку вона шкідлива і небезпечна, особливо, як би мала більше число своїх прихильників у конгресі.

Дюї про відношення до Совєтів

Нюйорський губернатор, Тамес Е. Дюї, зачинає торувати собі шлях до номінації Републиканською Партією кандидатом на президента Злучених Держав. В такому розумінні р о з г л я д а ю т ь його промову, виголошену минулого тижня в Бостоні, в якій він критикував гостро минулу та теперішню закордонну політику уряду в відношенню до Совєтів. Тим самим критикував він не тільки президента Френклина Рузвелта та Гері Трумана, але теж і Демократичну Партію, яку тепер републиканці хотіли б усунути ще й з Білого Дому, бо в конгресі та сенаті вже мають більшість і переконані, що її надалі задержать. Дюї критикує уряд за те, що він у часі війни і по ній постійно уступав Совєтам, хоч повинен був передбачити, а то й знати до чого це доведе, бо ж Сталін змагає до панування над світом.

З нюйорським губернатором не можна не погодитись щодо цього, що угодова політика зглядом Росії не була добра. Можна б тільки завважити, чому цього Дюї не говорив у часі війни. Тоді він та йому подібні хвалили Кремль і Сталіна, хвалили їх теж і провідники обидвох головних партій: Демократичної й Републиканської. Завинила тут теж і преса, яка хвалила „полководця" Сталіна, а такі голоси, як от наші, чи їм подібні, які звертали увагу на справжні заміри Кремля і на імперіялістичну політику Росії, не мали ніякого впливу.

Американське угодове становище зглядом Кремля з часів війни виправдують оборонці закордонної політики Рузвелта тим, що Рузвелт боявся нової злагоди між Сталіном і Гітлером. Це знов було б коштувало багато американської крови і могло викликати в Америці велике негодування та зворот до ізоляції. Знов по війні, коли б Америка була рішилась в змаганнях до миру ставити відразу опір совєтській агресії, то це теж могло означати свіжий пролив американської крови, проти чого американський нарід міг був збунтуватись теж і тому що не дуже визнавався на справі, бо кілька років чув тільки найвищі похвали для Росії та миролюбного Сталіна.

Дюї не може сказати, що такі виясненння не мають ніяких підстав. Та воно вже належить до минулого. Нині кажеться, що американський нарід уже визнається на справі й пізнав агресивну політику Москви. Значить, що коли б так Дюї зістав вибраний президентом, то мав би уже до діла з американською публичною опінією, зверненою проти російської агресії та комуністичної диктатури.

Звертаємо увагу на це тому, що Дюї має вигляди бути номінованим Републиканською Партією кандидатом на найближчого президента. Не тільки те, він може бути вибраний в листопаді президентом. Навіть має дуже добру нагоду це осягнути, бо в Демократичній Партії не все в порядку через її довголітне кокетування з тими лівими елементами, які тепер ідуть рука в руку з комуністами.

Коли так, то вартувало б знати, яку саме Дюї провадив би політику зглядом Совєтів, як би так сам став президентом Злучених Держав. Саме тепер добра пора ставити різним кандидатам на президента такі питання і вимагати від них конкретної відповіди. Це є пора заставляти теж і головні партії, Демократичну та Републиканську, давати на такі питання вичерпні відповіди.

Та в часі, коли наближаються вибори, можна багато дечого почути від партій та кандидатів, що звучить дуже гарно й приємливо для кожного. Кандидати намагаються вдоволити якнайбільше число виборців, тому або викручуються від ясних відповідей у складних проблемах, або обіцюють багато в таких загальних формах, що це є щось і водночас ніщо. От берім тепер такого кандидата як нюйорський губернатор Дюї, який має безсумнівні заслуги на домашньому ґрунті, бо виявив себе добрим господарем на становищі губернатора найвпливовішого стейту. Він часто критикує закордонну політику уряду, навіть ще частіше ніж внутрішню. Одначе з цеї критики годі пізнати, яку закордонну політику вів би Дюї, коли б так засів у Білому Домі. З його дотеперішніх виступів не видно, наприклад, щоб він визнавався добре на російській проблемі. Це правда, що він постійно говорить про трагедію Польщі та кремльську облуду та що боронить незалежности Литви та інших балтійських держав. Але чи це вже є відповідь на питання, що робити з Росією, з її агресією, з її імперіялізмом? Чи це є відповідь на трагедію інших народів, які поневолила Москва в такий самий брутальний спосіб як Литву, Естонію чи Латвію? Чи це є відповідь, яка судьба далі жде 40-мільйоновий український нарід, що стогне під Росією? Чи може й він мати надію на попертя, чи може Дюї боронить тільки „передвоєнного стану" Европи, себто є за границі передвоєнної Росії та Польщі.

Нам здається, що хоч критика закордонної політики вашингтонського уряду з боку таких кандидатів на Білий Дім як Дюї є справедлива, то проте не дає вона ще надії на основну розвязку відношення Злуч. Держав до Росії. Найгірше, що не бачимо нікого між кандидатами на будучого президента, який мав би відвагу сказати, що того роду проблеми треба розвязувати в дусі Атлантійського Чартеру, який запевняв у часі війни поневолені народи, що вони матимуть нагоду свобідно рішати про свою долю, про те, куди їм належати, чи бути незалежними та що це відноситься і до цілої давної Росії та Польщі.

Не зважаючи на напруження між Злученими Державами і Совєтами, нема ще далі ясної думки, як властиво поступати з Совєтами і кремлівською диктатурою. Вибори дають нагоду бодай натискати на вияснення цеї проблеми. Це дуже важне, бо, наприклад, таким народам, як балтійські, признається право державної незалежности і вважається природним, що їхні країни — це не Росія. Подібне є з Польщею. Зате, коли іде про Україну, то її далі звязується з Росією в одну цілість, яку треба би надалі задержати. Отею проблему „Росії" треба тепер зачати наново розрабляти і вияснятн зі становища України як окремої від Росії держави. Рік президентських виборів є доброю нагодою такі проблеми вияснятн та заставляти сенаторів, конгресменів та кандидатів на президента давати на них відповіді. Американським українцям треба обовязково це робити.

Вільний дух і насильство

Під цим заголовкам помістила віденська „Арбайтер-Цайтунг" (з 1. лютого 1948) цікаву довшу передову статтю, з якої змістом хочемо наших читачів коротко зазнайомити.

Із останніх подій, що заворушили ввесь світ, на перше місце висувається кривавий кінець **Магатми Ґанді.** Згасла „велика душа" Індії, цього представника моральної потуги, який відношення духа й насильства уняв у нову форму. Ось святий всього народу, який сидів у покорі, молився і постив, а його тихе слово ішло далеко між хати гіндуських сіл і будило мільйони, що жили в злиднях, бруді й забобонах та побідило світову потугу. Він, як ніхто інший в історії, доказав, що „ідея стає силою, коли вона охоплює маси".

В останніх звідомленнях виринуло інше ймення: **Дімітров.** Колись він мужньо поставився проти насильства і цим здобув собі світову славу. Але від років він сам є виконавцем влади і пострахом для інших, яких запроторює у вязниці й велить їх вбивати. І з ним сталось таке, що кожному грозить, який виключно спирається на владу й насильство. Виявилося, що є ще сильніша влада, яка схопила його за карк і упокорила. Дімітров, вчора впливовий і могутній секретар Комуністичного Інтернаціоналу, сьогодні президент міністрів Болгарії, один із міродатних людей інтересів совєтської Росії — попав раптом у неласку Москви і нею висвистаний. Він пропагував федерацію східних і балканських держав від Греції до Польщі. Московська „Правда" виписала йому гостру нагану і бідний Дімітров мусів негайно відчахнутися від своєї „помилки" та заявити, що він зле не думав.

Розуміється, тут стала явною тенденція европейської політики совєтської Росії: навіть її сателіти не сміють за далеко йти у своєму єднанні, бо ж ними опікується і керує сама совєтська Росія. Але тут виявилося щось більше: відношення політичної ідеї й політичного командування, відношення духа та вседиктуючої влади.

А ось вам інший приклад останнього часу. Ось вам московський письменник **Фадеєв,** один із найзнаменитших совєтського мистецького Олімпу. Він написав повість п. з. „Молода Ґвардія", яку так високо цінили, що за неї признано йому найбільшу нагороду, яка існує в совєтській Росії, нагороду Сталіна. Фадеєв став совєтською знаменитістю. Його повість появлялась в коротких відступах часу в щораз то нових виданнях в найбільшому накладі. На устах усієї совєтської Росії був Фадеєв. Все рвалося до нього, щоб добитися його прихильного слова або приязні. Раптом усе порвалося. Фадеєв славословив у своїй повісті діла російської молоді в партизанському рухові проти німецьких „наці". Він вказував у ній, що Росія завдячує цій боротьбі російської молоді не тільки побіду над „наці", але вона, ця молодь, змужніла вже, буде найпевнішою опорою в майбутньому дальшому славному розвиткові совєтської Росії. Таким чином повість Фадеєва „Молода Ґвардія" була патріотичною книгою, але тільки в часі, поки не прошуміла „велика атечественна війна". Коли ж війна ця прошуміла, ідейна лінія повісти потерпіла повне фяско. Повісті закинено, що вона далеко відійшла від правильної лінії Леніна-Сталіна і що вона, славословлячи молоду російську генерацію, кидає в забуття діло большевицької партії, що очевидячки є злочином. Фадеєв попав у неласку. Від нього стали раптом всі відкараскуватися. Він сам покірно мусів признати свою „помилку" і заявити, що свою повість цілком переробить.

Фадеєв був тільки повістярем-письменником. Але цегла впала теж на голову вже не легкодушному молодому поетові, але старому, посивілому в праці совєтському науковцеві, представникові сухої науки, народнього господарства й статистики. **Евген. Варґа,** родом мадяр, приїхав ще перед 30-ти роками разом із Беля Куном до Росії. З цеї групи ніхто вже не лишився в живих в Росії. Сам Беля Кун вже не живе. Один Варґа пережив усіх. Вмів допасовуватися. Дослужився як науковець найбільших совєтських почестей і став особистим економічним дорадником Сталіна. Лихо хотіло, що написав він в останні часи книгу „Господарські переміни капіталізму після другої світової війни". Книга появилася не на часі. Критика закинула авторові, що його книга „насилує марксистсько-ленінську теорію". Варґа посмів у ній написати, що поважної господарської кризи капіталізму в найближчому часі не слід очікувати. Далі висловив він думку що після війни, саме в наслідку її, держава в капіталістичних країнах переймає що раз то сильнішу керівну ролю в господарстві. І нарешті, що сучасна господарська структура східноевропейських сателітних держав це тільки „державний капіталізм". Все це в суперечности до п о г л я д і в большевицької партії і уряду. Все це злочини. Старий Варґа попав в неласку. „Правда" заявила, що російська наука народнього господарства має доволі наукових сил, які визнають протилежні погляди до поглядів старого науковця і які являються правильними.

Духове визволення людини, кінчить автор статті, в „Арбайтер-Цайтунг", являлося усе ціллю найкращих умів людства від найдавніших часів по нинішний день. Учімся від Ґанді, який в боротьбі за цю ціль, в боротьбі і за побіду вільного людського духа став непохитним наче скеля і впав жертвою з руки фанатика насильства. Вільний людський дух мусить віднести повну побіду і триюмф над насильством!

Др. П.

КОЖНИЙ СВІДОМИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ І КАНАДІЙСЬКИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

ВАЛЕРІЯН ПІДМОГИЛЬНИЙ

„ТРЕТЯ РЕВОЛЮЦІЯ"

Оповідання

4)

В його словах матері вчулася дитяча теплина. В її очах повстали раптом далекі часи, коли вона вагітна ним була.

— Альошо... Альошенько... — заговорила вона, — ти вернувся? Як же так? Відкіля...

Марта Данилівна заметушилась; вона не дивилася вже на сина, бо він воскрес у її душі на місці болючої плями.

Альоша сів на канапу й оглянув кімнату, де виріс і де нагромажено тепер силу речей — два ліжка, канапу, подерту ширму й кілька столів. Це стояло колись так статечно по своїх місцях, а оце купою збилося до великого джерела — залізної печі.

— Ну й гармидер у вас, — мовив він, скривившись.

— І на душі так...

Альоша озирнувся — близько нього стояла Ксана, рівна, бліда, в довгій хустці.

— Я була колись біля моря й воно хвилювалося. Тоді на душі теж неспокійно...

Альоша здивовано глянув на неї; йому навіть неприємно стало, бо всякі такі таємності й нюанси в голові були йому без краю далекі. Тим то, коли вона сідала поруч нього, він зауважив:

— На мені воші. Може тифозні...

Вона взяла його руку й промовила:

— Який ти щасливий, що прийшов з махнівцями!

— Справді?

— Да, ти міг бачити Махна.

Вода нагрілась і Альоша взявся умиватись. Він скинув захисну сорочку й закасав рукави. Він умився з великою насолодою.

Мати його побачила вперше, який він. В натільній брудній сорочці, з розстібнутим коміром і червоним від рушника обличчям, а на обличчі — чужі, не під її доглядом складені, рисочки, кутики й крапки. І це чуже погасило на устах їй слова, що вона мала. Болюча непевність огорнула її.

Альоша одягся й пішов до кімнати Андрія Петровича. Той зустрів його в своєму хатньому вбранні — пальті, драних калошах і шапці. Штани в нього були короткі, бо він мусів урізати їх, щоб захистити важливішу частину тіла.

Старий і молодий міцно обнялися по-приятельськи.

— Коли комуніст одягає чужі реліквії, а свої ховає, то він має це з'ясувати...

Андрій Петрович сказав так і посунув Альоші стільця. Альоша скрутив козачу ніжку з махорки й закурив.

— Ддаа, — промовив він, — як який комуніст. Адже комуністів є три категорії. — Передусім — фанатики; кожен нерв у них кипить, вони прекрасно вмирають. Потім є холодні й такі неприємні, але вони прекрасно мислять. І є шахраї, що прекрасно спекулюють.

— Я певний твоєї категорії, Альошо, але можу тільки догадуватись про твоє становище.

— Да, — сказав Альоша, — я шпиг при штабі Махна, і не поганий, вірте на слові!

— От, Альошо, я ввесь час про це думаю. Знаєш, здається, ніби історія випробувала різних способів перемагати спеціяльно для того, щоб ви їх використали!

— Ми й перемагаємо, — засміявся Альоша. — От їдеш з села до села, верхи по незнайомих первісних степах, потім спиняєшся десь, і викидають чорний прапор. Тоді звідусюди з'їздяться, мов земля їх родить: крадуть у батьків коні, кров'ю здобувають обрізани — й до Махна: І всі вони сірі, ці хлопці... А чом ідуть? Бо самі невиразні, і в нього — теж! Що село? Хіба що безконечна потенція. Отакий і Махно. Звичайно, міщанам здається, що він великий, а міщанкам — що вродливий, а це просто так, іграшка обставин.

— А хіба інакше буває? — спитав Андрій Петрович.

— От ми й хочемо довести. Той хлопець з обрізаном іде тільки тому, що має м'язи й хоче ворушитись. Ми даємо Махнові організувати цих м'язоворушників, як капіталістам колись виробництво. А потім ми приходимо й експропріюємо на свою користь.

— Я радий, що моя наука не пройшла тобі марно! А далеко вже ти відійшов від мене, Альошо! Я часто згадую — в цій самій кімнаті ти сидиш і слухаєш. Я розказую тобі про Париж, Лондон, Брюсель, Сибір. Ми читали разом Маркса... Я розкривав тобі нові світи. Я створив тебе — це так... І ти пішов далі, далі... Ти згадуєш про це?

— Ні, не згадую! Ніколи, вірте слову! Кінець-кінцем, життя моє не солодке, — багатьом товаришам краще. Знаєте, скількох комуністів порубали на моїх очах? Сімнадцятеро товаришів.

— Моє життя далеко простіше. Єдиний обов'язок мій — постачати сестрі дрова. За це дістаю кулішу й окропу. На цих двох китах тримається моє існування.

— І вам не соромно? — скривився Альоша, — я не розумію.

Андрій Петрович урвав його:

— Мій любий, не кривися й не доводь! Я переживаю золоту старість, а ти хочеш, щоб мені було соромно!

Він захопився й казав далі:

— Золота старість, а хто хотів би її мати? Хіба всю мудрість не варто віддати за однісенький шматочок невеличкого, поганенького пориву? Мудрість шкідлива, коли не служить пориву... Це зрозуміло і це трагедія! Щоб жити, треба знати, а знання вбиває. Людскість хитається між дикунтвом і культурою. А їх треба поєднати не протиставити! Мудрість, де не бринить тонкий відгомін голодного виття й поклику на самицю — є мудрість смерти...

— Загубила вас ця кімната, — посміхнувся Альоша, — на філософію зійшли! А хто вчив мене, що подумати треба раз, тільки добре подумати, і не передумувати?

— Я про це і кажу, Альошо! — захихотів старий, — я не вмію вже бажати, а цінувати волю я вмію... Я вірю, що ви поєднаєте культуру з дикунством. Це кажу я, старий революціонер, емігрант і каторжник! Хто були ми, старі? Ти уявляєш, що таке був соціялізм у XIX столітті? Це була найвища на той час культура, і ми були культурники.

(Дальше буде).

Що писала "Свобода" тому 40 років?

20. лютого 1908 р.

ЗА УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ДІМ.

Зібрання представників усіх українських братств і товариств в Ню Йорку відбулося дня 13. б. м. в залі Драматичного Кружка ім. Івана Котляревського в цілі обговорення заложення іміграційного дому і підмоги матеріяльної й моральної українським імігрантам. Представлені були такі товариства: Подільська Січ (Бучак, Щербатий, Романюк, Довгань); Драм. Кружок ім. Ів. Котляревського (Білобрам, Ганашівський, Гладкий); Тисьмениця (М. Угорчак); Бр. св. Володимира (Корнат, Наконечний); Зоря і Народна Самопоміч (Корпан); Запорозька Січ (Ярема); Гайдамаки (Петрів); Бр. св. Андрея (Пиртко); Січ (Шлюзар); Боян (Бурдіян); Церковна Громада (о. Підгорецький); св. Ольги, від. 2 (Сиротяк, Телеп); св. Ольги, від. 7 (Слободзян); Союз Русских Рабочих (Гордієнко). Предсідником зібрання був Довгань, секретарями Гордієнко і Шлюзар. Реферат обняв о. Підгорецький, який доказував в довшій промові конечність введення в життя українського іміграційного дому. Всі представники товариств одноголосно згодилися, щоб нюйорська українська громада дала перша почин для цієї справи, а тоді є цілком певне, що вся американська українська громада прийде з допомогою. В цій справі заповіджено віче в залі під ч. 134 Е. 7-ма вул. в Ню Йорку 21. лютого б. р.

З КАНАДИ.

— Кошт утримання українсько-англійського учительського семинаря в Брендоні, у пров. Манітоба, виносить $7,500 долярів річно, як це показує звіт міністра освіти Колдвела. — Українці-фармері, округи Городенка, пошта Радісон, в провінції Саскачеван, отворили з днем 20. січня 1908 р. читальню, бо, як пишуть, „як хліб насущний для тіла, так просвіта й наука для душі".

СКЛАДКА НА УТРИМАННЯ МЕДИКА-УКРАЇНЦЯ.

Один-однісінький українець академик на лікарськім факультеті в Америці не може докінчити своїх студій, хоч бракує йому лише кінцевого іспиту, а це тому, що не має фондів. Він сирота і потребує лише $100 на прожиток. Жертви й позички на допомогу належить посилати на руку Дм. Капітули в Мек Аду, Па. — о. Олександер Пристай, парох; Д. Капітула, куратор церкви в Мек Аду.

Помер Федір Кричевський

Прийшла до нас суха і коротка вістка, що в Києві помер один з найвизначніших наших мистців-малярів — Федір Кричевський. Разом із своїм братом Василем, відомим малярем і архітектом, творцем будинку Полтавського Земства в українському народному стилі, Федір 1917 р. був вибраний до професорського складу Української Академії Мистецтв у Києві, заснованої з почину голови Української Центральної Ради — проф. Михайла Грушевського. Тоді в мурах тієї Академії знайшлась еліта українських мистців — крім Василя й Федора Кричевських: Юрій Нарбут, Олександер Мурашко, Михайло Жук, Микола Бурачек і Михайло Бойчук. В Академії Федір Кричевський вів майстерню побутового й історичного малярства. І хоч після приходу большевиків Академію скасовано і на її місце закладено тільки Інститут Мистецтв, саме завдяки таким мистцям як брати Кричевські той Інститут зумів виховати багато мистецької молоді, що є сьогодні окрасою українського мистецтва (Азовський, Дмитренко, Шеділко, Киянченко і ін.). Саме Федір Кричевський був тим, на чию творчість і досвід орієнтувалася мистецька молодь і він її, не зважаючи на ввесь зверхній тиск і вимоги давати плякатно-агітаційне мистецтво, зумів прищепити розуміння справжньої мистецької культури і ще щось більше — українського стилю. Бо саме його творчість змагала до створення власного, українського стилю в мистецтві, і тут він використовував нашу багату образотворчу традицію — справа в умовах советської окупації крайнє небезпечна, за яку заплатили головами М. Бойчук, І. Падалка, В. Седляр і багато багато інших творців українського мистецтва, яким за це закинуто „націоналізм".

З малюнків Федора Кричевського широко відомі такі як „Довбуш", що представляє покарання гнобителя-магната гуцульським ватажком, „Молода" — сцена з українського села на Полтавщині як перед шлюбом прибирають дівчину, „За що ти бився" — представляє інваліда, що з війни вернувся додому, „Українська родина" — де типи українських селян мистець навязав до стилю старих ікон. Крім українських виставок, багато його картин було і на виставках закордонних, так, наприклад, на великій Міжнародній Виставці „Бієннале" у Венеції 1930 і 1932 р. картини Кричевського були окрасою советського відділу й італійська критика не могла не відмітити яскраво українського характеру тих творів. Це й стало причиною, що на чергових виставках у Венеції Кричевський зник і заступили його доморобні творці в стилі „соціялістичного реалізму", тобто кольорованих фотографій з мотивами Сталіна і його соратників.

Підчас останньої війни Федорові Кричевському вдалося залишитись у Києві, який він з причини голоду і невиносимих умовин, створених німцями, покинув і подався на захід. Проте його „репатрійовано" після закінчення війни назад і тільки його братові вдалося добитись до одної з країн, куди не досягає проміння „ясного сонечка" і де існує свобода мистецької творчости.

С. Г.

Д-р Володимир Галан, Екз. Директор ЗУАДК.

Звіт з праці ЗУАДК за 1947 р.

(на зборах Дирекції в Ню Йорку, Готель Пенсилвенія, 24. січня 1948). 2)

Праця у Франції.

Про працю Комітету у Франції був поданий ширший допис. Для кращої інформації та дуже ядерного образу значіння нашого дому в Парижі дає звіт Ради Суспільної Опіки в Парижі з дня 12. січня ц. р., в якому дослівно сказано, що кошта вдержання дому, направки, допомога скитальцям від нашого імени та з наших фондів виносила в 1947 р. суму 414,545.80 франків, або приблизно 3,500 дол. З цієї суми виплачено на удержання Сестрам Служебницям 72,000 фр., безплатні обіди скитальцям 50,000 фр., грошеву поміч 26,000 фр. і т. д.

Ціле вдержання дому з опалом, чищенням, податками і т. д. покривав ЗУАДК, бо, як сказано в цьому звіті: „Ніяких прибутків за звітний період дім не міг дати, бо ні Сестри, ні Обєднання Робітників, ні амбулаторія, ні їдальня для збігців, ні Громадська Опіка, що є добродійною, а не комерційною установою, ні навіть „Українець у Франції", що є единою газетою укр. імігрантів у Франції, на жаль, платити за мешкання не могли. Тимбільше не могли робити це збігці, які перебували в домі і вимагали всякої допомоги. Єдиний прибуток за звітний період був ремонт електрики дому, зроблений „Електро-Радіо" і який пораховано їм як оплату кімнати, яку вони займали в домі. („4,225 фр.").

В добавку до вдержання Дому, як зазначено вгорі, ми вислали приблизно 200 КАРЕ пакунків поодиноким особам, 40 бейлів одежі для новоприбуваючих скитальців та 20 харчевих пакунків КАРЕ до розпорядимости Ради Сусп. Опіки для цих же цілей. На днях Організація КАРЕ признала нам при розподілі дарових харчевих пакунків у Франції 50 КАРЕ пакунків теж в розпорядження Суспільної Опіки в Парижі. Харчами та одіжю заряджують Сестри Служебниці, а видають їх на доручення Суспільної Опіки. Відносно дальшої праці у Франції будуть подані певні пляни при обговоренні пляну праці та бюджету на рік 1948.

Праця в Італії.

На працю Українського Допомогового Комітету в Італії вислано в минулому році суму 5,000 дол., з чого 1,000 дол. було призначено на працю Комітету в Австрії. Крім цього на протези інвалідам вислано суму 175.00 дол.

По відїзді дивізії з Ріміні залишилося в Італії, по даним нашого Комітету в Римі, 1,660 осіб, з чого тільки 932 було в таборах ІРО, 35 в італійських концентраційних таборах та 693 живе приватно. Поміч для них головно в переселенні, оплаті віз та подорожі. Крім грошевої посилки Комітет наш вислав харчеві пакунки усім мешканцям конц. таборів та поодиноким людям, поверх 100 КАРЕ пакунків.

Для кращого зрозуміння положення нашої іміграції в Італії та праці тамошнього Допомогового Комітету подамо до преси довший звіт. Їх бажання так як і бажання Ради Суспільної Опіки в Парижі, вислати туди американського нашого представника для правної помочі та заступництва перед ІРО.

Відділ розшуків.

Образ властивої допомогової праці не був би повний без згадання нашого відділу розшуків. Цей відділ одержав дотепер поверх 17,000 прохань та злучив більше як 8,000 родин з їх рідними та знайомими. Значення розшуків можна зрозуміти тільки тоді, коли сам скиталець присилає подяку та висказує свої почування і радість коли пощастить йому одержати листа від своїх рідних. Багато в них особистих трагедій, де діти находять родичів, сестра сестру, а брат брата. Можна сміло сказати, що з 8,000 звязаних родин 60 відсотків вислало своїм кревним чи знайомим афідевіти, харчеву допомогу та дало їм велику моральну піддержку. Цей відділ провадив наш секретар д-р Павло Дубас, а тепер від травня м. р. веде його п. Тома Кошіль з Дітройт.

Є тільки одна чорна, а радше червона сторінка в цьому відділі, а це видатки, не покриті приходами і на працю цего відділу треба вживати загальних фондів. Велику рубрику становить тут і оплата пошти, бо на кожний лист, зглядно прохання з Европи, висилаємо повідомлення петентові з заподанням під яким число мбуде проголошено його розшук. Беручи під увагу велику посередню поміч скитальцям, цей відділ треба продовжувати.

До відділу розшуків пожна б зачислити і ці безнастанні розшуки за метриками уродження, рятування наших людей з тюрем та інтервенції перед американськими та іншими конзулятами і амбасадами.

Всюди, звідки тільки приходили прохання, Комітет давав допомогу, чи це було з Польщі, Чехословаччини, Голяндії і вже згаданих країн.

Поміч мистцям і науковцям.

Зокрема Комітет присвятив більше уваги допомозі нашим мистцям, яким висилано прилади до малювання та харчі і з якими вже упляновано виставку їх мистецьких творів в Америці. Покликано до життя Мистецький Комітет Вистави, до якого увійшли наші знані мистці Гординський, Бутович, проф. Андрусів і маляр Осінчук. На нарадах, які відбулися у Филаделфії дня 15. січня артист маляр Гординський перейняв на себе обовязки виконавчого секретара Комітету Виставки і вже звязався зо всіма нашими мистецькими групами на іміграції. Пані Мирослава Гординська взяла на себе обовязки закупна та висилки пакунків для мистців, за що хочу скласти їй прилюдну подяку. Проф. Андрусів зробив перші пляни виставки і є вже повна запорука, що ця виставка творів наших мистців принесе великі духові цінності.

Плянується видання Мистецького Альманаху в англійській мові. На поміч мистцям та виставці визначено суму 5,000 долярів.

На поміч нашим науковцям вислав Допомоговий Комітет на прохання Комітету Допомоги Діячам Укр. Культури харчеві пачки та призначив теж суму 5,000 дол. на поміч працюючим науковцям. Ця справа натрапила на деякі непорозуміння, а тепер адв. Смук веде переговори в цій справі і має доручення цю допомогу передати в належні руки.

Поміч в Америці.

В загальній допомоговій акції Комітет не забув і за тих, які прибули в Америку. На влаштування прийняття для нових імігрантів ми відбули кількаразові наради із Самопомічю Нової Іміграції, Жіночою секцією і представниками наших церков в Ню Йорку. На цілі влаштування нових імігрантів Комітет передав Самопомочі суму 500 дол., а на поміч поодиноким потребуючим новим імігрантам суму 858 дол. Все це однак замало. До цеї праці мусить взятися теж нюйорське громадянство, бо з хвилею ухвалення закону Стратона будуть приїжджати люди і без афідевітів і їм треба буде дати поміч. Намічені пляни праці під цим оглядом будуть подані при обговоренні нашого бюджету на 1948 р.

(Кінець буде).

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

МАЯМІ, ФЛОРИДА.

Щедрий Вечір у відокремленій громаді.

Наша українська громада справила Щедрий Вечір з ініціятиви тов-а Українсько-Американського Клюбу. Спільна вечера відбулася в суботу 17. січня, а гостей прибуло стільки, що заля була виповнена по береги. Це була субота перед Щедрим Вечором і перед Йорданськими Святами, отже був традиційний настрій ще заки люди прибули в гостину. Коли ж засіли за братолюбними столами, почали якстій співати милозвучні коляди і щедрівки, а потім пішли родинні розмови.

Предсідник Українсько-Американського Клюбу Степан Першин отворив гостину відповідним привітним словом і покликав на товстмайстра Степана Маїка. Обнявши провід, товстмайстер від себе привітав зібраних, а коли прийшов час, давав слово гостям.

Так Петро Басалиґа переповів історію своїх переживань в Маямі від 23 років, коли то він самий з українців поселився в цьому місті. Він виявив свою радість, коли бачить сьогодні таку чисельну українську громаду.

З черги пані Копитчак і п. Максимович розповіли про своє прибуття на Флориду перед кількома літами і про працю для зорганізування українського гуртка, а потім поодиноко розповідали про свій побут інші громадяни як місцеві, так і поза місцеві. На закінчення вечері пані Рій подякувала жінкам, які приготовили страви, а саме: борщ, голубці, пироги. Гр. Ворона висловив радість з цього, що маємо вже свою організацію і візвав до дальшої спільної праці для розбудови громади. Коли товстмайстер подякував зібраним за участь, всі встали і спільно заспівали нашу величну коляду: „Бог Предвічний!". За колядою пішла „коляда" в жертвах серед веселої розмови. Потім пішли щедрівки, народні пісні, а потім орхестра на дутих інструментах п. Маїка відограма цілу низку українських мелодій. Так ішла забава до пізної ночі.

Крім збірки під час Щедрого Вечора була ще справжня коляда, за котрою хотили колядники по хатах. Усюди радо витали наших колядників (за одним виїмком), і радо давали жертву на скитальнків та на інші цілі. Разом з Щедрого Вечора і з коляди прийшло $223.50. З того призначено на скитальників і вислано до З. У. А. Д. Комітету в Филаделфії $75, а решта осталася на будову своєї домівки в Маямі.

Жертви зложили: по $10: І. Ворона, Н. Максимович; по $5: С. Маїк, А. Рій, Т. Мимрик, А. Спак, Т. Чемерис, Т. Андрик, С. Корда, П. Басалиґа, В. Бельник, Т. Маланюк, К. Мінк, Д. Дмитрів, Н. Гузар, М. Копитчак, А. Лисий, Янченко, Т. Дорош, Т. Микитка, Філип, А. Галушка, Т. Стек, С. Першин, Ґопула, М. Копитчак, Сташків, С. Максимович; П. Візняк $3; по $2: Досик, Ґораль, Пастушик, Раєевич, Кірольчук, Бурґела, Миришак, Л. Басалиґа, В. Давчик, І. Кричковський, С. Кирилюк, В. Данилович, А. Назик, П. Джера, М. Вандяк; по $1: Гомілак, П. Басалиґа, Вінчовода, А. Галушка, Й. Урбович, В. Ріпет, В. Вішнівський, Г. Гірний, П. Шпірак, П. Кручковський, М. Осадрик, П. Дзера, П. Данилович, Н. Н., В. Голота, А. Марчак, А. Булси, Ромашевський, А. Ветчин, Микитюк, Савулик, Філіпчак, Т. Наконечний, Боднар, Резник, Строминяк; з дрібної збірки $14.50. — Разом $223.50.

Всім жертводавцям щире спасибі від Українсько-Американського Клюбу.

Степан Маїк, секретар.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Річні збори тов-а „Єдність"

Як щорічно, так і тепер, відбулися в нас річні збори тов-а „Єдність", відділу 163 У. Н. С. Згідно з назвою, в товаристві справді панує згода і єдність, чого варта б побажати й іншим союзовим відділам.

Збори відбулися 11. січня в Домі Українсько-Американських Горожан. Їх отворив предс. В. Курко вступним словом, а потім представив гол. радного У. Н. С., С. Слободяна, який говорив про потребу приєднання членів до загального числа 50,000. Після промови гол. радного вибрано Т. Гвіздя предсідником зібрання. Тут мимохіть треба згадати, що гром. Гвіздь заслужений член і тому приявні уважно вислухали кожного його слова, коли він взивав до втримання ладу, згоди і продовжування праці.

Коли прийшло до вибору уряду, то згодилися перевибрати давніх урядників, але на внесок о. Миколо Левицького згодилися додати молодих людей. Отже уряд тов-а „Єдність" на рік 1948 представляється так: В. Курко, предсідник; І. Зіньо, заст.; рекорд. секретар Н. Потучко, його заступник М. Горбаль, фін. секр. М. Паранич, його заст. А. Білинський. Контрольна комісія: о. Левицький, Т. Гвіздь. Н. Мельник, надзиратель хворих І. Пилипець, дверник П. Труш. Ще треба згадати, що о. М. Левицький іменем контролі здав звіт з переведеної контролі, яка виказала гарну працю уряду. Треба надіятися, що в біжучім році приєднаємо більще членів до У. Н. Союзу, щоб сповнити наш обовязок супроти Батька-Союзу.

М. Українець.

ЩОБ СПОВНИТИ ЯКСЛІД ОБОВЯЗКИ ЧЛЕНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ТО НЕ ВИСТАРЧИТЬ НАЛЕЖАТИ САМОМУ ДО СОЮЗУ. БО ДО ЧЛЕНСЬКИХ ОБОВЯЗКІВ СВІДОМОГО ЧЛЕНА НАЛЕЖИТЬ ТАКОЖ ОБОВЯЗОК ЗАПИСАТИ ДО СОЮЗУ ЦІЛУ СВОЮ РОДИНУ, СВОЇХ ПРИЯТЕЛІВ ТА БЛИЗЬКИХ ЗНАЙОМИХ.

Натуралізаційні й Іміграційні питання й відповіді

Питання: Я приїхала до Злучених Держав пятнадцять років тому як імігрантка і скоро одружилася. Недавно мій чоловік помер. Чи я можу дістати американське громадянство?

Відповідь: Наколи ви приїхали до цеї країни як легальна імігрантка, ви безперечно можете стати громадянкою. Що саме в тій справі треба робити, залежить від того, чи ваш чоловік був американським громадянином, чи ні. Наколи був, ви можете звернутися зразу за „другими паперами". Акщо він не був американським громадянином, вам треба спочатку дістати „перші папери". За два роки після того, як їх дістанете, можете клопотати за „другі папери". Потрібні аплікаційні форми можете дістати в найближчім до вас відділі Іміграційного та Натуралізаційного Бюра. Наколи ваш чоловік не був американським громадянином, маєте просити, щоб вам вислали форму N-300. Якщо був громадянином, то жадайте форму 400. В аплікаціях подано всі інформації, як треба їх виповнювати.

Питання: Я є секретарем братньої організації. Чимало членів нащої організації звертаються до нас з запитом, чи повинні вони висилати оплату за візу своїм рідним, яким вони вислали афідевіти і яким шляхом. Чи не можете нам порадити в цій справі?

Відповідь: У всіх европейських країнах, за виключенням Німеччини і Австрії, будучі імігранти можуть внести оплату за візу — десять долярів — в місцевій валюті. Якби хтось з ваших членів хотів сам вислати оплату за візу своїм рідним, він може це зробити. Можна вислати через банк відповідну суму грошей, що рівналась би десяти долярам, але не для тих, хто живе в Німеччині чи в Австрії. Гроші на оплату візи для тих, хто живе в цих двох країнах, можна вислати через департамент державних справ. Для того треба вислати поштовий грошевий переказ-„моней ордер", або відповідний чек, виписаний на "Secretary of State" і вислати до Department of State, Washington 25, D. C. В листі треба подати імя особи, для якої вноситься оплата за візу, її адреса та адреса найближчого американського консулату. Департамент державних справ повідомить американського консула про внесення грошей. В наглих випадках таке повідомлення можна вислати телеграїчно, наколи особа, що висилає гроші, зажадає того в листі до департаменту державних справ і заплатить видатки за телеграму.

ПОШУКУВАННЯ.

Питання: Я недавно дістала листа від моєї кузинки, яка дуже журиться, бо її єдиний син попав як вояк у полон до росіян і вона нічого не чула про нього з того часу. Вона старалася розшукати його різними способами, але без наслідків. Чи можете щось порадити в цій справі?

Відповідь: З приємністю можемо вам сказати, що Американський Червоний Хрест має тепер змогу пересилати запити відносно воєнно-полонених, що знаходяться в Росії, до Союзу Товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця в С.С.С.Р. Радимо звернутися до найближчого до вас відділу Червоного Хреста та виповнити спеціяльну форму в тій справі. Американський Червоний Хрест повідомить вас про всі інформації, які він дістане.

Загальна Рада.
COMMON COUNCIL
20 W. 40 St., New York 18, N. Y.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ.

Коляда на народні цілі.

Центральний Комітет Українських Організацій Елізабет, Н. Дж., перевів коляду і зібрано разом $588.

В Елізабетпорт колядували: М. Ґалінович, С. Могила, Н. Кіценюк, В. Федчишин, П. Сташко, Й. Козак і В. Сас.

Коляду зложили: Український Нар. Дім $25; Л. Малафій $10; по $5: Ю. Картичак, М. Ґалінович, Т. Чечіль, П. Сташко, В. Вітушинський, С. Яцків, Т. Кобран, Я. Федірко, Андрусечко, І. Ґенеґа, В. Марец, В. Ониськів, Е. Ониськів, К. Пілат; Я. Красновський $4; по $3: Н. Кіценюк, С. Ґенеґа, М. Мандзяк; по $2: С. Могила, Г. Ґерета, С. Пілат, М. Кобран, Л. Крайц, Безкоровайний, И. Козак, М. Богдан, І. Клок, Н. Ільків, Т. Костишин, М. Гринішак, М. Могила, В. Федчишин, П. Рогошевський, М. Рудніцька, В. Яцків, В. Сас, І. Воробель, Я. Семен, І. Пілат; по $1: Ф. Кучміда, Я. Лещак, Н. Лещак, І. Кузьо, М. Райхіл, Я. Брода, І. Воляр, Т. Горин, Н. Горин, М. Дубик, І. Коритко, Й. Ґенеґа, М. Ґенеґа, В. Вочко, Петришин, М. Пилипишин, К. Кленевська, Я. Пятковська, К. Возняк, В. Бабоїд, М. Фуртас, М. Грабар, М. Ровінський, І. Ровінський, А. Полянський, Т. Дідух, А. Пасічник, А. Фортуна, Д. Фортуна, А. Патриляк, Т. Федірко, К. Ковальчик, М. Маркович, М. Маркович, мол., Е. Мамчак, І. Ґавловський, М. Юлінська, К. Кузмінська, П. Ґандович, С. Лабунський, Т. Рабец, М. Лещак, І. Рой, М. Попов, М. Гульник, П. Пілат. — Разом $206.

Коляда з гори міста, Елизабет, Н. Дж.

Колядували: М. Сухорський, С. Каша, Г. Налепа, П. Дочич.

Коляду зложили: Т. Процак $10; по $5: М. Сухорський, М. Сухорський, мол., Г. Налепа, о. Л. Чапельський, К. Качурак, І. Качурак, М. Голубец, І. Кіценюк, М. Личатин, П. Дочич; по $3: Насінська, І. Фучила, М. Левчик, С. Каша; по $2: С. Шубяк, М. Ядловський, Т. Гонимар, Т. Федич, М. Процак, Т. Федуняк, М. Процак, мол., І. Боднар, Д. Стець, М. Фрацула, Т. Федаш, А. Огар, Г. Рудніцький, В. Ґловацький, Н. Ґубик, А. Шаляк, В. Поваnда, Н. Матлаґа, І. Левчик, С. Ритровський, Т. Моранка, В. Сухорський, П. Ярем, Я. Шубяк, Н. Н. Скорецький, Т. Луняк, І. Стець, І. Фецула, М. Атацяно, Г. Кідан, О. Фецула, С. Судя, І. Козак, В. Мушинський, А. Зизяк, Н. Волошанович, Д. Тхір, М. Федош, І. Федош, М. Лисячок, Ю. Світич, М. Либа, В. Либа, І. Пирдза, М. Стефура, В. Ґарбовський, Д. Токарчик, С. Корнас, Т. Щерба, Солтис, І. Федан, Дравищак, П. Моста, Д. Налепа, П. Телявський, М. Фецула, мол., М. Наnованець, І. Сенко. — Разом $152.

Коляда з Бейвейської Округи. Елізабет, Н. Дж.

Колядували: А. Поливчак, П. Циктор і Ю. Гвіздь.

Коляду зложили: по $5: А. Петришин, С. Костишин, П. Остапчук; по $3: Г. Кінащук, С. Родзиняк, Т. Бурса, А. Поливчак, Ю. Гвіздь, П. Циктор; по $2: І. Зелінка, А. Юрґелевич, І. Довжицький, А. Пірожник, Н. Поливчак, В. Табака, І. Ткач, П. Шишка, І. Кінащук, П. Пітула, Р. Гусевич, Ф. Шарий, К. Маслій, М. Барна, І. Ґамущак, І. Хребет, М. Федор, Н. Коцай, Й. Марунчак; по $1: В. Кардаш, І. Ріцько, Ф. Ванца мол., С. Федош, А. Західник, І. Заходник, І. Пошивак, Д. Зазуля, І. Френч, С. Дутко, Г. Кардаш, В. Хребет, М. Шара, А. Небора, А. Войтович, І. Закаревич, К. Красінський, Е. Гриценко, М. Васів, А. Кориб, І. Ґомаль, М. Ґомик, М. Писарський, С. Шийка, С. Прокопик, І. Френкевич, М. Гульник, М. Кінащук, Н. Барна, М. Бойко, В. Грибітський, К. Качмарський, І. Курдила, П. Балик, Г. Смолень, Т. Музика, М. Олексій, П. Бучій, М. Баль, І. Палій, І. Кулик. — Разом $110.

Коляда з Плейзів.

Колядували: Роман Слободян, Андрій Смит, Микита Ґалінович і Демян Гнатюк.

І. Штогрин $20; К. Лесюк $15; по $10: О. Ґалелюк, С. Дембіцький; по $5: Р. Слободян, А. Смит, М. Романович, І. Пашкович, О. Бальніцький, Й. Бальницький, А. Федірко, А. Кемпа, Н. Марків, Н. Федірко, В. Лицинь; М. Циктор $3; по $2: Д. Щерба, С. Жуковський; по $1: І. Романович, А. Фуенті, Й. Ільків. — Разом $120. — А разом все $588.

Збірка з Листопадового Свята 30. листопада 1947 в Елизабет, Н. Дж.

По $25: Тов. Зап. Січ, від. 234 У. Н. С., Бр. Св. Володимира, від. 65 У. Н. С., Тов. Зап. Січ, від. 3 У. Н. С., Р. Слободян, І. Зазуляк, І. Штогрин, Тов. Боян; Тов. Боян від членів $13; по $15: Бр. Св. Михаїла, від. 142 У. Н. С., Сестрицтво Любов, від. 37 У. Н. С.; по $10: Сестр. Апостольства Молитви, Дочки України, Бр. Ів. Хрестителя, П. Сташко, А. Смит, П. Остапчук, В. Кардаш, К. Качуряк, М. Сухорський, Т. Луняк, Ю. Гвіздь, П. Дочич, Ф. Шишка, С. Задорецький, І. Хомяк; по $5: С. Могила, І. Павлик, М. Ґалінович, Й. Горин, Н. Кіценюк, К. Пілат, П. Циктор, С. Пограничний, Г. Рудніцький, Т. Маройко, І. Маройко, Н. Ільків, Стець, М. Романович, Я Красновський, А. Огар, Е. Мамчак, С. Каша, В. Витушинський, М. Процак, І. Френкевич, А. Поливчак, С. Ґенеґа, о. Л. Чапельський, М. Рудніцька, Т. Кобрин, К. Мареш, М. Могила, М. Карнас, І. Пілат, П. Пілат, В. Федчишин, Сестр. Провідіння, від. 72, М. Оршуляк, К. Ліщинська, Т. Федуняк, Г. Налепа, М. Ядловський, А. Кемпа, М. Кунка, Т. Чечель, С. Шабунські, М. Вовчко, Т. Дідух, Ґлова, Боднар, Ю. Картичак, М. Гринішак, І. Кінащук, С. Ванца; по $3: Ю. Атаманчак, А. Полянський, Р. Міланович, П. Капко, Фецула; по $2: В. Сухорський, І. Левчик, Й. Козак, М. Стефура, Т. Пілат, А. Войтович, А. Сьвітлик, М. Лещук, Голда, А. Гнатюк, Федаш, Циктор, Ковальчик, А. Федірко, Федірко, М. Корнас, Й. Марунчак, М. Бундра, Т. Костишин, Г. Ґерета, Ю.Світич, А. Світич, Д. Коцан, Р. Слободян, Д. Гнатюк; по $1: Д. Федин, П. Гелей, Музика, А. Горин, Д. Слободзян, К. Возняк, Г. Несімка, М. Гульник, Шарі, Н. Н., Требецька, Демитр, Окрепка, Ф. Федося, Яворська, А. Скорецька, Н. Н., І. Ванат, М. Сухорський, Ю. Лещак, Зелінка, Грабовський, А. Скач, Яворський, Булей, В. Лещак, Пирдза, М. Ґалінович, П. Сташко, Н. Коцай, І. Кіценюк, К. Пілат, Е. Поливчак, Т. Огар, Г. Вілінський, П. Остапчук, М. Гринішак, Т. Бутинец, І. Френкевич, Поливчак, М. Кулик, М. Напованец, П. Хомяк, І. Хребет, П. Чечель, Н. Кунка, А. Ґлух, Д. Зазуля, А. Смит, Н. Н. — Дрібними $31.05. — За відзнаки при вступі на концерті $29.20.

Члени Тов. Зап. Січ, від. 234 У. Н. С. зложили жертви в Товаристві на скитальників.

С. Яцків $10; по $3: С. Могила, В. Федчишин; по $2: Т. Чечель, С. Ґенеґа; по $1: Г. Рудніцький, І. Пілат, І. Кіценюк, В. Витушинський, І. Клок, Ю. Гвіздь; членкині від. 37 У. Н. С., Сестр. Любов $15.50. — Разом $834.75. — Розхід $45.60. — Прихід $789.15.

Зіставлення.

Збірка з Листопадового Свята	$789.15
Коляда	588.00
Разом	1,377.15
Вислано до Злученого Українсько Американського Допомогового Комітету у Филаделфії, Па.	1,038.00
Вислано до Конгресового Комітету	200.00
Остає в касі	139.15

За комітет: **М. Ґалінович**, предс.; **П. Сташко**, касієр; **В. Вітушинський**, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Коляда 41 Від. С. У. А.

Т-во Укр. Горожанок, 41 Від. СУА, є одним з багатьох товариств міста Филаделфії, які переводять щорічно традиційну коляду, використовуючи її на народні потреби.

Однак Т-во Укр. Горожанок держиться певної засади, а це: не розділювати зібраних жертв після своєї подоби, тільки згідно з заповідженою цілею і волею жертводавців. Отже віддає, на що збирає. Через це Т-во Горожанок, а радше його колядниčки, від десять літ майже ці самі, є радо приймані у кожній хаті, де вони зайдуть, а щедрі жертви є виявом довіря піддержки патріотичної громадської праці Горожанок.

Ще до свят були зазиви у всіх наших часописах і окремі з Допомогового Комітету, щоб коляда цього року в цілості йшла на поміч скитальцям. На жаль ці зазиви не дістали такого відгуку, як повинно бути, бо ми не застановляємось над різницею ваги різних справ і потреб. Т-во У. Горожанок, яке належить до передових у сповнюванні громадських обовязків відповіло на зазив, колядуючи першого дня свят тільки на скитальців.

Колядували: О. Штогрин, Л. Пеленська, Н. Штогрин, М. Чопик, А. Філіпкевич, М. Онуфрей. Зібрано $157, а після оплачення коштів авта передано до Доп. Комітету $142.

Другого дня колядували: Р. Кісь, Л. Пеленська, М. Бринздей. Зібрано $51, з яких передано $31 на будову Сиротинця і $20 на Дім Старців.

Жертви по $10: А. Дуда і Савчин; по $5: М. Кобзар, М. Дармограй, Б. Коцюбинський, А. Бережницький, М. Карпчук, Ленчук, М. Самбір, Ю. Федак, Солтанюк, І. Цегелик, М. Горохівська, П. Протасевич, А. Ячун, Т. Свистун; по $3: М. Насевич, М. Головата, В. Навроцька, Рефріджерейшен С. Тайлор, Е. Рій, Тимчій, О. Штогрин, М. Полохайло, А. Сивуляк; по $2: М. Чопик, М. Федак, В. Коцюбинський, Хромчак, Кулик, д-р Гарасим, В. Рутецький, І. Ваврів, А. Вишиванюк, Н. Штогрин, І. Гасин, Михалюк, д-р Романів, Мущинка, Кравс, Бурштинський, Т. Малик, М. Яськів, М. Онуфрей, Й. Ганусей, К. Воінька, Й. Потучко, М. Волчанський; по $1: А. Філіпкевич, Піскир, Л. Пеленська, Онишкевич, М. Романів, Т. Костик, С. Стрижак, М. Лабяк, Т. Мішанець, А. Дубас, С. Андрушко, М. Кулька, М. Шегда, В. Опричко, М. Зінь, В. Білокур, Дж. Козуб, Г. Мудрик, К. Клюка, К. Близнюк, М. Держак, К. Пилипів, К. Шманда, Т. Бішко, М. Николайчик. Решта дрібними. **Олена Штогрин.**

ПОШИРЯЙТЕ „СВОБОДУ".

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ФИЛАДЕЛЬФІЯ, ПА. — Місячні збори Бр. св. Юрія від. 239, відбудуться в суботу, 21. лютого, точно в год. 8. вечером. Біжучі справи буде полагоджувати секретар вже від год. 6:30. Просимо всіх членів вирівнати членські вкладки та привести на збори нових членів. — Уряд.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Бр. св. Йосафата, від. 217, подає до відома всім своїм членам, що місячні збори відбудуться в неділю, 22. лютого, в годині 2. пополудні точно, в гали де звичайно. Приявність на цих зборах всіх членів є конечна, бо є важні справи до вирішення. Просимо довгуючих членів конечно прийти і вирівнати залеглість на цих зборах, бо інакше будуть суспендовані. — За уряд: П. Паснак, предс.; Т. Шурґот, кас; А. Іванів, секр.

ОЗОН ПАРК, Н. Й. — Тов. Вільна Україна, від. 200, повідомляє всіх місцевих і позамісцевих членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 21. лютого, в годині 8:30 ввечір, в гали де звичано. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо є важні справи до вирішення. Прибувши зо скитальщини проф. Микола Кокольський виглосить реферат. На річних зборах 10 січня вибрано такий уряд на 1948 рік: Е. Паращук, предс.; Й. Самборський, заст.; В. Ворґуль, секр.; В. Шіпка заст.; О. Коцопій, кас.; С. Шіпка, заст.; В. Цісик, Й. Паращук і І. Сташків, конт.; Я. Мороз, С. Малофій надз. хворих; Я. Жатковський і М. Ворона, тростіси; М. Малафей, впор. зборів. — В. Ворґуль, секр., 9523 — 93rd Street, Ozone Park 16, N. Y.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, А ТИМСАМИМ СТАВАЙТЕ СПІВВЛАСНИКОМ ДЕВЯТЬ МІЛІОНОВОГО МАЄТКУ ЦЕЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 17. лютого 1948 року помер

СТЕПАН МУЗИКА,

член Бр св. О. Николая, від. 293 У. Н. Союзу в Бруклині, Н. Й.

Похорон відбудеться в суботу, 21. лютого, в год. 9. ранку, з церкви св. Духа, 160 Норт 5-та вул. в Бруклині.

Покійний прожив 61 років, походив з Мокрян Малих, пов. Мостиська Зах. Україна. До Союзу вступив 1928 р. Полишив вдову Параскевію, доньки Софію й Анну, сина Василя, вислуженого вояка амер. армії з другої війни і невістку Анну з дому Либа. — В. Й. П.!

Марія Демидчук, секр.

ПОШУКУВАННЯ

МИХАЙЛО ПОДВОРНЯК пошукує **ОМЕЛЯНА КРАВЦЯ І ДАВИДА КОЛЕСНИКА** з села Хотовиця, Кременецького повіту, Старо-Олексинецької гміни (Волинь). Вони сами, або хто про них знає, прошу зголоситись на адресу:

CHRISTINA SZASZ
2382 — 36th St.,
Astoria 5, L. I., N. Y.

ПОШУКУЮ синів брата **ВОЛОДИМИРА і СТЕФАНА БУҐРИН** з села Яструбків, повіт Львів. Були забрані до російської армії в 1941 р. і німці взяли в полон в 1941 р. та до нині нема про них відомости. Хто знає про них, або вони самі, прошу повідомити мене:

FRANK BUGRYN,
299 Middle Street,
Forestville, Conn., U. S. A.

Чи Ви вже вписали своїх дітей до У. Н. Союзу? Коли ні, впишіть сейчас!

ТАРЗАН, ч. 1788. Крик осторогн.

Ввесь день, коли Тарзан і Нкіма йшли за слідами бандитів...

...хитрий Крас пробував прихилити для себе приязнь Джени. „Забудь цього дикого чоловіка і віддай мені свою руку" — прохав Крас. „Моя торговля слоневию кістю зробить нас багатими."

Джена вірила, що Тарзан десь впав під обстрілом. Однак вона йшла вперед з погордою до бандита.

Нагло малпячий крик Тарзана залунав над її головою. Джена усьміхнулася з радощів.

Крас зрозумів, що її усьміх це знак згоди і пригорнув її тріюмфально до себе.